

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/80/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010328
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6714010328.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného T. X., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 16. 03. 2016 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku súd obžalovaného T. X., nar. XX.XX.XXXX vo D., bytom S., Š. XXXX/XX, oslobodzuje spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 3Pv 749/13/6611 zo dňa 12.05.2014, ktorá mu kládla za vinu spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a prečinu ohrozenia po vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tým, že dňa 02.11.2013 v čase o 02.10 h vo D., okres D., viedol ako vodič osobné motorového vozidlo tov. zn. Renault Laguna č. v č. D. XXX E. po ulici W., kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Zvolen, pričom pri kontrole sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky dychovou skúškou a taktiež sa odmietol podrobiť sa lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi, hoci by to nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie, napriek tomu, že mu bol rozsudkom OS Zvolen po sp. zn. 3T 141/2009, právoplatným dňa 24.02.2010 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2,5 roka, odo dňa 09.07.2012, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal dňa 12. 05. 2014 na tunajší súd pod sp. zn. 3Pv/749/13/6611 obžalobu na T. X. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a pre prečin ohrozenia po vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona.

Obžalovaný T. X. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný. V rámci svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že bol spolu s priateľkou, svedkyňou V. K., na návšteve u známych, kde si vypil, jeho priateľka nepije, tak keď od nich išli na aute, zatažili sa na čerpacej stanici. Na stanici zastali tesne za čerpacou stanicou pri nádržiach, pričom osvetlenie tam nie je skoro žiadne. Tam stretli svedka B. R., dali si spolu kávu, on im povedal, že odtiaľ ide do Ministry. Obžalovaný po dohode s priateľkou rozhodli, že pôjdu domov do F.. Obžalovaný si vtedy na pumpe bagetu nekúpil, ak tak si ju kúpila jeho priateľka. Ako vychádzali z čerpacej stanice smerom na F., na kraji cesty stála policajná hliadka a vybrala sa za nimi. Táto hliadka bola od nich vo vzdialenosti asi 100 metrov keď ich mohla zbadieť prvýkrát, hliadka mala možno zapnuté parkovacie svetlá. V tom čase tam nesvietilo verejné osvetlenie. Keď sa vydali za nimi, zapli majáky, on kázal priateľke, aby odstavila auto na kraji cesty, aby nestáli na hlavnej ceste. Keď stáli, jeden policajt prišiel rovno ku nemu a snažil sa otvoriť dvere, ale tie boli zamknuté. On si odopol bezpečnostný pás, odomkol dvere a vyšiel von z auta. Polícia od neho chcela, aby predložil doklady, čo ale odmietol, keďže on auto nešoféroval. Policajti tvrdili, že sa v aute prehadzovali, čo ale nebola pravda.

Potom ho zobrali na policajnú stanicu, kde bol asi dve hodiny, chceli mu dať aj niečo podpísať, čo ale odmietol, a potom ho pustili domov. Od návštevy na pumpu ako aj z pumpy smerom na F. šoférovala jeho priateľka. Na čerpacej stanici sa zdržali cca 25 - 30 minút. Keď ich zastavila policajná hliadka, tak zastali na kraji cesty pri predajni Fiat, kde nie je žiadne osvetlenie, je tam tma. Táto hliadka za nimi išla asi 50 až 60 metrov, viac nie. v ten večer mal on aj jeho priateľka oblečené tmavé oblečenie.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa V. K., priateľka obžalovaného, ktorá po zákonom poučení uviedla, že toho dňa 02. 11. 2013 sa vracali spolu s obžalovaným z návštevy u ich známych. Auto šoférovala ona, zastavili sa na čerpacej stanici Shell na D. W. na nejaké občerstvenie a na kávu. Tam sa obžalovaný stretol s nejakými jeho známymi, ktorí sa chceli ísť baviť do mesta, ona ale chcela ísť domov. Na pumpe boli asi 30 minút, ale keďže obžalovaný si nezohnal žiadny odvoz, tak išli spolu domov do F.. Na pumpe si ona kúpila bagetu, ona mala v ten večer oblečený tmavý čierny sveter, nepamätala si ale, čo mal oblečené obžalovaný. Ona teda sadla do auta za volant a obžalovaný sa posadil vedľa nej. Ako vychádzali z čerpacej stanice, tak sa za nimi vydala hliadka polície. Odbočila teda naspäť smerom na čerpaciu stanicu, kde auto odstavila. Potom prišiel policajt k jej strane, následne obišiel auto a vytiahol obžalovaného z auta. Pýtal od neho vodičský preukaz, ktorý mu on ale odmietol dať, keďže auto nešoféroval. Následne mu nasadili putá a odviekli ich na policajnú stanicu. Na čerpacej stanici zastavila auto na mieste kde sa fúkajú pneumatiky, je to cca 5 - 6 metrov od čerpacej stanice, je to v podstate na rohu, ale auto nezaparkovala do boxu na fúkanie pneumatík. Na tom mieste, kde zaparkovala, nie je nijaké osvetlenie. Prvýkrát zaregistrovala policajné majáky keď už odbočili z pumpy smerom na F., čo ešte ale nebolo na hlavnej ceste, prešli len pár metrov, asi tak pol minúty, ona potom odbočila z hlavnej cesty na kraj, aby nezavádzala na ceste. Auto odstavila pred predajňou Fiat, pričom toto miesto bolo slabo osvetlené. Predtým policajnú hliadku nezaregistrovala. Nepamätala si, že by v tom čase na D. W. svietilo verejné osvetlenie. Na záver uviedla, že to auto, na ktorom boli v ten večer kontrolovaní policajnou hliadkou, je vybavené stredovým panelom.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok T. P., ktorý po zákonom poučení uviedol, že v ten deň bol veliteľom hliadky, sedel na mieste spolujazdca v služobnom motorovom vozidle. Vozidlo mali odstavené tam, ako je koniec ulice T. smerom na W. cestu. Ďalšia najbližšia križovatka je tam na Lieskovskú cestu. Ako zaregistrovali svetlá vozidla, ktoré vychádzalo z čerpacej stanice Shell, tak toto auto v križovatke viditeľne spomalilo, a oni sa vydali za ním. Vzdialenosť medzi ich služobným vozidlom, a miestom, kde zaregistrovali vozidlo Renault Laguna, je zhruba do 10 metrov, možno menej. Z tohto miesta svedok nezaregistroval šoféra tohto vozidla, nevenoval pozornosť tomu, kto auto šoféroval. Toto vozidlo prudko zrýchliilo a potom zastavilo pri predajni Fiat. Oni zastali za ním, svedok z auta prudko vystúpil, pretože sa obával, že vodič auta sa dá na útek. Toto auto ale ostalo stáť, videl cez okná pohyb v aute, keď prišiel k autu, videl cez okienko, že sa osoby v aute premiestňujú. Išlo o obžalovaného a svedkyňu V. K.. Keď sa tieto osoby vymienili, svedkyňa sa pozrela dole, on jej naznačoval, aby dala dole okienko, keďže sa však na neho nepozrela, tak na okienko zaklopal. Vtedy už z druhej strany z auta vystupoval obžalovaný, tak išiel k nemu. Keď obžalovaný vystúpil z auta, tak sa mu pozdravil, svedok preto začal rozmýšľať, či sa náhodou odniekiaľ nepoznajú, preto sa ho opýtal, či sa poznajú, na čo mu obžalovaný odpovedal, že jeho tu všetci poznajú. Následne si od obžalovaného pýtal doklady, dokonca viackrát, vyzval ho aj na podrobenie sa dychovej skúške, keďže viedol motorové vozidlo, na čo mu však povedal, že mu doklady nedá, a že sa nepodrobí ani dychovej skúške. Svedok ďalej uviedol, že keď začali prenasledovať to motorové vozidlo, tak majáky na ich služobnom vozidle spustili hneď ako vyštartovali, zvukové zariadenie bolo zapnuté možno len na chvíľku. Od vyštartovania po zastavenie vozidla mohlo prejsť cca 20-30 sekúnd, po celý čas mali toto vozidlo pred sebou. Keď toto vozidlo zastalo, oni so služobným vozidlom zastali od tohto vozidla vo vzdialenosti do 2 metrov, viac nie. Od zastavenia služobného vozidla po čas, kedy svedok prišiel k vozidlu obžalovaného prešlo len pár sekúnd, pretože on zo služobného auta prudko vyštartoval, keďže sa obával, že vodič bude unikať, čo sa bežne stáva, keďže sa ale dvere na aute neotvárali, tak spomalil. Keď prichádzal k vozidlu, videl v ňom pohyb, ako bolo telo zdvihnuté nad úroveň sedadla, keď prišiel k vozidlu, obžalovaný už sedel na mieste spolujazdca a svedkyňa V. K.Á. si už sadala na miesto vodiča, ale nohy mala ešte na strane spolujazdca. Nevedel však uviesť, či bolo manipulované so sedadlami. To miesto, kde toto vozidlo zaparkovalo, teda pred tou predajňou Fiat, bolo osvetlené pouličnými lampami. Ich služobné vozidlo malo zapnuté majáky, svetlá mali určite zapnuté normálne, podľa názoru svedka kolega zapol aj diaľkové svetlá, čo sa robieva z pohľadu taktiky, toto sa robieva už automaticky, ale nevedel s istotou tvrdiť, či tie diaľkové svetlá boli zapnuté, ale normálne svetlá určite zapnuté boli, čiže videl osoby ako sa prehadzujú v aute. Svedok predtým obžalovaného nepoznal. Na otázky obhajcu svedok uviedol, že si nespomína, či vozidlo Renault

Laguna bolo vybavené nejakými fóliami. Miesto pred predajňou Fiat bolo osvetlené, ale nie pouličným osvetlením, ale osvetlením firmy. Bolo tam reklamné osvetlenie, ale nevedel sa už vyjadriť k tomu, v akom rozsahu. Ďalej uviedol, že z jeho miesta spolujazdca, keď zastali, videl do vozidla Renault Laguna, spomína si aj na moment, keď už bol obžalovaný v ich aute, tak sa svedkyňa V. K. pýtali, keďže najprv tvrdila, že šoférovala ona, potom uviedla, že nešoférovala, nech sa pozrie z miesta pri ich služobnom vozidle, kde všetci stáli, do ich vozidla, a že či si myslí, že do ich vozidla nevideli. Na otázku, prečo v prípravnom konaní neuviedol, že svedkyňa V. K. im mala uviesť, že nešoférovala, svedok uviedol, že to niekde v spise musí byť uvedené, asi to uviedol v úradnom zázname. Svedkyňu V. K. nepodrobil dychovej skúške preto, lebo na 100% vedel, že vozidlo nešoférovala ona, nemal preto zákonný dôvod na nariadenie dychovej skúšky, keďže ona sa žiadneho protiprávneho konania nedopustila. Na služobnom vozidle, keď stáli na mieste, odkiaľ hliadkovali, mali zapnuté asi stretávacie svetlá. K odstavenému vozidlu Renault Laguna prišiel ako prvý on, najprv ku strane vodiča a potom ako prvý aj ku strane spolujazdca. To, že svedkyňa V. K. mala nohy na strane spolujazdca, videl zo vzdialenosti asi 15 cm od auta. So služobným vozidlom zastali pri vozidle Renault Laguna tak, že pravé svetlo služobného vozidla svietilo na stred vozidla Renault Laguna.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že do ich vozidla nie je nič vidieť za bielo dňa, nie to ešte v noci. Vtedy nešlo pouličné osvetlenie, nebolo ani osvetlenie pri Fiate. Policajti mali zapnuté majáky a diaľkové svetlá, ale aj tak nebolo vidno do ich auta. Stredový stĺpik na aute je tak vysoko, že nie je možné, aby sa s priateľkou prehodili. Taktiež nie je možné, že mala nohy na strane spolujazdca, práve naopak, on bol naklonený k nej, pretože vypínal auto, to auto je na kartu a štartuje sa gombíkom, a priateľka v takomto aute sedela prvýkrát. Priateľka je maličká a má sedačku úplne pri volante, teda ani teoreticky nie je možné, že by sa v aute prehodili, je na to potrebných toľko úkonov, žeby to nestihli. Taktiež ako policajti tvrdili, že videli, ako sa auto kýve, tak to skúšali, pričom sa auto ani nepohlo. Taktiež aj obhajca skúšal svietiť so svojim autom do ich auta, a to normálnymi aj diaľkovými svetlami, a tiež doň nebolo vidno. On ako spolujazdec si ešte všimol, že keď prechádzali prvýkrát popri policajtom aute, toto malo zapnuté obrysové svetlá.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok F. K., ktorý po zákonom poučení uviedol, že v ten deň 02. 11. 2013 spolu s kolegom T. P. stáli so služobným vozidlom pod panelákom na križovatke ako sa ide ku Kalinke. Šoférom služobného vozidla bol v ten večer on. Predtým, ako tam zastali, išli popri čerpacej stanici, kde videli auto, zlatý Renault Laguna. Po chvíli toto auto išlo okolo nich, oni zapli diaľkové svetlá, pričom svedok videl, kto auto šoféruje, a išli za tým autom. To auto pridalo a následne zastalo pri predajni Fiat. Pred touto predajňou boli pouličné lampy, oni na služobnom vozidle mali zapnuté diaľkové svetlá, teda svedok videl do auta. Keď zastali, kolega vybehol von a prišiel k tomu vozidlu, ale šofér a spolujazdec už boli vymenení, potom kolega prešiel popred auto ku strane spolujazdca a svedok išiel k nemu, aby tam kolega nebol sám. Ďalej na ozrejmienie uviedol, že oni so služobným autom stáli pri križovatke, mali zapnuté parkovacie svetlá, potom zapli diaľkové svetlá, preto videli, kto kde sedí. Aj celá ulica bola osvetlená, tak videli, že šoféroval obžalovaný a vedľa neho sedela jeho priateľka. Nespomenul si už, či sa aj on rozprával s obžalovaným, pamätal si ale, že videl, ako sa auto hýbe, keď už bolo zaparkované, cez zadné okno bolo vidno dnu. Svedkovi bola zo strany obhajcu predložená na nahliadnutie fotodokumentácia z č.l. 57 - 58, konkrétne fotky č. 10, 13, 14, 15, 16, aby sa k nim vyjadril, na čo svedok uviedol, že sa k tomu už vyjadril v úradnom zázname, aj na hlavnom pojednávaní, trvá na svojej výpovedi. Aj on si vie potom na aute dorobiť fólie tak, že doňho vôbec nie je vidno.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že pouličné osvetlenie bolo vypnuté, pred Fiatom nie je žiadne osvetlenie, tie fólie na aute sú originálne, o čom môže predložiť doklad, že neboli dorábané, a ak to bude potrebné, predloží aj doklad o tom, že pouličné lampy boli vypnuté, pretože v tom čase sa postupne vypínajú.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý svedok B. R., ktorý po zákonom poučení uviedol, že už si nespomína, koľko bolo hodín, keď obžalovaný prišiel na pumpu, on stál na rohu pumpy a fajčil so svedkom V. V., ktorý potom išiel ku stojanom. Vozidlo Renault Laguna zastalo povišie pumpy tam, kde sa napúšťajú cisterny, asi 15 metrov od vchodu do pumpy. Nevedel uviesť, kto auto šoféroval, on sa s obžalovaným rozprával, potom si šiel aj dnu na pumpu kúpiť pitie. On videl vystupovať z auta len obžalovaného, z pumpy svedok odišiel pred obžalovaným. Spolu s obžalovaným sa rozprávali asi 30 minút. Svedok ďalej uviedol, že si pamätá na to, ako vypovedal v prípravnom konaní, keď uviedol, že vravel obžalovanému, nech nebehá na aute, že ho chytiť, na čo mu obžalovaný povedal, že má v

piči policajtov. Na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka bola v zmysle § 264 ods. 1 Trestného poriadku prečítaná časť jeho výpovede z prípravného konania, v ktorej uviedol, že vozidlo zastalo tesne za budovou čerpacej stanice a toto vozidlo priviedol na čerpaciu stanicu T. X., vedľa ktorého sedela asi jeho priateľka, na čo svedok uviedol, že v prípravnom konaní povedal, že asi viedol vozidlo T. X., svedok keď odchádzal z čerpacej stanice, tak obžalovaný sedel za volantom. Svedok ani nevedel, že tam bola aj priateľka obžalovaného, ani si nepamätal, žeby sa s ňou rozprával. Nepamätal si ani to, či bol s obžalovaným dnu v priestoroch pumpy a či tam spolu aj s priateľkou obžalovaného niečo pili. Na záver bola svedkovi zo strany obhajcu predložená fotodokumentácia z č.l. 56, pričom svedok potvrdil, že v ten večer stál na pumpe na tom mieste, na ktorom je odfotený na uvedenej fotodokumentácii.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že na vysvetlenie chce dodať, že to, že povedal že má v piči policajtov je pravda, ale myslel to tak, že mu nič nemôžu, pretože on na aute nejazdí.

Na hlavnom pojednávaní vypovedala aj svedkyňa V. K., ktorá po zákonom poučení uviedla, že si pamätá, že vtedy mala nočnú, bola v sklade, počula, že je niekto na predajni, tak vyšla von. Svedok B. R. si tam kupoval asi nejaké cigarety, bol dnu spolu s obžalovaným. Potom vyšli von, neskôr prišli na čerpaciu stanicu policajti a pýtali si kamerový záznam. Koľko času ubehlo od odchodu obžalovaného z čerpacej stanice po príchod policajtov nevedela presne uviesť, ale mohlo ísť zhruba o 30 minút. Ona z čerpacej stanice vonku vôbec nevyšla, teda sa nevedela vyjadríť k tomu, čo sa dialo von. Nevidela teda ani ako prišiel obžalovaný na čerpaciu stanicu, ani ako z nej odišiel. Na záver uviedla, že si nepamätá, že by tam v ten večer bola aj svedkyňa V. K., túto videla na hlavnom pojednávaní prvýkrát.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok V. V., ktorý po zákonom poučení uviedol, že v tom čase pracoval na čerpacej stanici a čistil vonku stojan. Videl, ako z predajne vychádzal obžalovaný s jeho priateľkou. Obžalovaného dovtedy nepoznal, jeho meno pozná len kvôli tomu, že o tomto skutku sa bavili spolu so svedkyňou V. K., ktorá tiež v tom čase pracovala na čerpacej stanici. Obžalovaný ohľadne tohto skutku za svedkom neprišiel. Videl teda, ako vyšli z predajne čerpacej stanice k autu, sadli do auta a išli preč. Toto auto bolo od neho vzdialené asi 30 metrov, pamätal si, že bolo zlatej farby. Nespomenul si však už na to, kto si kam do tohto auta sadol, ani si nespomenul na to, čo mali tie osoby oblečené. Vtedy sa s obžalovaným nebavil. Taktiež nezaregistroval prichádzať auto na čerpaciu stanicu, zaregistroval len obžalovaného s jeho priateľkou, keď už vyšli von z predajne a mali v rukách nejaký nákup. Ten nákup mal tvar ako bagety, väčšinou si tam ľudia chodia kupovať bagety. Na záver uviedol, že tam, kde bolo to auto na čerpacej stanici zaparkované, to už nie je veľmi osvetlené miesto, takže tam dopadalo len také tlmené svetlo.

Po vrátení veci Krajským súdom v Banskej Bystrici súd doplnil dokazovanie a na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok H. L., ktorý po zákonom poučení uviedol, že ako mali spracované výpovede policajtov, ktorí mali obžalovaného v deň skutku zastaviť, ako aj výpoveď samotného obžalovaného a svedkyne, tak na ich základe vykonali pokus a to tak, že sa postavili na križovatku, kde mali policajti zbadať obžalovaného ešte predtým, ako ho zastavili, a bolo zistené, že ak by nebolo spustené bočné okienko na strane vodiča, tak do motorového vozidla nebolo vidieť. Ak niekto vypovedal, že okienko spustené bolo, v tom prípade by bolo možné rozoznať, či auto šoféroval chlap alebo žena. Následne sa s autami postavili do polohy, ako ju opísali policajti a zistili, že cez zadné okno, aj keď do toho vozidla svietili svetlá z iného motorového vozidla, nebolo vôbec vidno, teda ani nebolo vidieť, či by sa niekto vo vozidle vymieňal, ani nebolo možné vidieť, či niekto sedí vpravo alebo vľavo. Na základe uvedeného potom vyhotovili fotodokumentáciu, ktorá je obsiahnutá v spise. Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že pravdepodobne aj na predných sklách na strane vodiča a spolujazdca boli fólie, už si to nepamätal, musel by nahliadnuť do fotodokumentácie. Svedkovi preto bola k nahliadnutiu predložená fotodokumentácia na čl. 58, konkrétne fotka číslo 16, na čo svedok uviedol, že fólie na zadných sklách, teda na ľavej a pravej strane zadných spolucestujúcich, ako zadného skla nie sú originál, tie sú tam lepené, a na predných sklách vodiča a spolujazdca sú buď fólie, ktoré sú menej tmavé, alebo sú tam originál tónované sklá. Z tejto fotografie je ale zrejmé, že je vidno do interiéru vozidla. Keď stáli na križovatke, tak do auta nebolo vôbec vidno. Keď už auto stálo na mieste, kde ho mali odstaviť, tak zozadu do auta nebolo vidno, ale z boku cez predné sklá áno. K uvedenému ešte podotkol, že je aj rozdiel v tom, či sú fotografie vyhotovené s bleskom alebo nie. Pri vyhotovovaní fotodokumentácie neuvažovali, resp. nevyhotovovali fotografiu aj z pohľadu na predné dvere, teda z boku vozidla, pretože išlo viac-menej o potvrdenie výpovedí policajtov, ktorí uviedli, že zozadu videli, ako sa osoby premiestňujú vo vozidle a keď stáli z boku pri vozidle, tak tieto osoby už boli premiestnené. Svedkovi boli ďalej predložené fotografie číslo 11 a 12 na čl. 57 s tým, aby

sa vyjadril, či bolo do auta vidieť cez zadné sklo, pričom fotografie boli robené za použitia motorového vozidla Audi Q5, ktoré je vyššie a má silnejšie svetlá ako motorové vozidlo službukonajúcich policajtov, a svedok po predložení fotografie uviedol, že cez zadné sklo do vozidla nebolo vidieť. Svedkovi boli nakoniec ukázané aj fotografie číslo 13 a 14 z čl. 58, s tým, aby sa vyjadril, či za použitia tlmených aj diaľkových svetiel bolo do motorového vozidla vidieť, na čo svedok uviedol, že cez zadné okno do vozidla nebolo vidieť.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že je pravda čo uvádzal svedok, fólie na auto neboli montované dodatočne potom, ako mal byť spáchaný skutok, taktiež počas toho, ako bola robená fotodokumentácia, bolo aj skúšané, či sa auto hýbe, ak sa v ňom premiestňuje nejaká osoba, pričom auto sa ani nepohlo.

Po tomto vyjadrení svedok na doplňujúce otázky prokurátora uviedol, že na predných sklách na strane šoféra a spolujazdca neboli namontované fólie, boli tam originál tónované sklá. Na záver uviedol, že bol robený aj pokus s výmenou osôb vo vnútri motorového vozidla, pričom vo vozidle sa vymieňal obžalovaný s jeho priateľkou tak, ako to mali uvádzať vo výpovediach príslušníci PZ, pričom pri tejto výmene sa auto viditeľným spôsobom nehýbalo.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj svedkyňa V. K., ktorá po zákonom poučení uviedla, že ku skutku sa nevie vyjadriť, pretože pri ňom nebola prítomná. Je pravda, že bola vlastníčkou motorového vozidla Renault Laguna. Vzhľadom na odstup času sa už ale nevedela vyjadriť ku obdobiu, kedy ho kúpila, ani kedy presne vlastnila. Spomenula si, že auto malo takú zlatú fóliu, akoby metalizu, a malo tmavé fólie na zadnom skle a zadných sklách aj v pravo aj vľavo. Podľa nej aj predné bočné sklá boli nejakým spôsobom stmavené. Na to, ako vyzeralo čelné sklo, si už nepamätala. Podľa nej ale všetky sklá boli také tmavé. Ona v takomto stave auto od obžalovaného kúpila, on jej ho prišiel aj s priateľkou ukázať, či ho nechce, a také ho kúpila. Na doplňujúce otázky uviedla, že sa nezaujímal o to, či fólie na aute boli inštalované svojpomocne, alebo nejakou certifikovanou osobou, do áut sa nejakým spôsobom nevyzná, nevedela teda ani uviesť, či jej obžalovaný ku fóliám ukazoval nejaký doklad. V súčasnosti už toto auto nevlasťní, predala ho. Na záver uviedla, že predné bočné sklá na strane vodiča a spolujazdca boli tónované.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: konfrontácie (č.l. 40 - 53), fotodokumentácia (č.l. 54 - 60), rozhodnutie o priestupku (č.l. 91 - 97), evidenčná karta vodiča (č.l. 100 - 108), správy o povesti obžalovaného (č.l. 98 - 99), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/144/2013 (č.l. 124 - 126), trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/23/2013 (č.l. 127 - 129), trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/130/2014 (č.l. 154 - 155), výsledok lustrácie ZVJS (čl. 199), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 206).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Obžaloba kládla obžalovanému za vinu v podstate to, že dňa 02. 11. 2013 v čase o 02.10 hod. vo Zvolene viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Renault Laguna, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Zvolen, pričom pri kontrole sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky dychovou skúškou a taktiež sa odmietol podrobiť lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi, hoci by to nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie. Obžalovaný od začatia trestného stíhania popieral, že by sa uvedeného skutku dopustil, pričom uvádzal, že v uvedenom čase mala viesť motorové vozidlo jeho priateľka V. K.. Tá v podstate vo svojej výpovedi potvrdila, že v danom čase motorové vozidlo nevedol obžalovaný, ale ona. Jediní, ktorí tvrdili, že motorové vozidlo viedol obžalovaný, ktorého aj motorové vozidlo videli šoférovať, ako aj videli, že po odstavení motorového vozidla sa obžalovaný vymieňal so spolujazdkyňou, svedkyňou V. K., boli svedkovia T. P. a F. K., príslušníci OO PZ. Tí vo svojich výpovediach potvrdili, že už na križovatke videli do motorového vozidla, a teda videli, kto motorové vozidlo šoféroval. Svedok H.Z. L., ktorý bol prítomný ako technik pri zhotovovaní fotodokumentácie z miesta činu, ale uviedol, že z križovatky do motorového vozidla nebolo vidieť, jedine by tam bolo vidieť v prípade, ak by predné okná boli stiahnuté, kedy by bolo možné rozoznať, či motorové vozidlo šoféroval muž alebo žena. Taktiež uviedol, že počas fotodokumentácie bolo do motorového vozidla tak, ako to uviedli policajti, svietené jednak stretávacími a jednak diaľkovými svetlami, pričom kvôli fóliám na zadnom skle nebolo do motorového vozidla vôbec vidieť. Taktiež uviedol, že bol robený pokus, a to

výmena šoféra za spolujazdca po odstavení motorového vozidla, pričom bolo zistené, že pri tejto výmene sa motorové vozidlo viditeľne nekývalo, resp. nepohlo. Tento pokus a fotodokumentácia boli vyhotovené, ako to svedok uviedol, na overenie výpovedí príslušníkov OO PZ. Z uvedeného je potom zrejmé, že ich tvrdenia vo výpovediach na hlavnom pojednávaní boli týmto vyvrátené. Vykonaným dokazovaním teda nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok spáchal obžalovaný, práve naopak, bolo preukázané, že príslušníci polície do motorového vozidla nemohli vidieť, teda nemohli vidieť, že motorové vozidlo šoféroval obžalovaný, ani nemohli vidieť, či sa po odstavení motorového vozidla obžalovaný vymieňal zo spolujazdkyňou.

Na základe uvedených skutočností potom súd nemal inú možnosť, ako obžalovaného T.A. X. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodiť, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.